

31996L0049

17.9.1996

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 235/25

SMĚRNICE RADY 96/49/ES

ze dne 23. července 1996

o sblížení právních předpisů členských států týkajících se železniční přepravy nebezpečných věcí

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 75 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 189c Smlouvy ⁽³⁾,

- (1) vzhledem k tomu, že se v posledních letech přeprava nebezpečných věcí po železnici značně rozšířila, čímž se zvýšilo riziko výskytu nehod; že je třeba přijmout opatření zajišťující uskutečňování této přepravy za podmínek co nejvyšší bezpečnosti;
- (2) vzhledem k tomu, že všechny členské státy jsou smluvními stranami Úmluvy o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), která v příloze B k tomuto dokumentu stanoví jednotné právní předpisy smlouvy o mezinárodní železniční přepravě věcí (CIM) a jejíž příloha 1 stanoví Řád pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí (RID); že zeměpisná oblast působnosti úmluvy překračuje území Společenství;
- (3) vzhledem k tomu, že úmluva nezahrnuje vnitrostátní přepravu nebezpečných věcí; že je proto důležité jednotně uplatňovat harmonizovaná pravidla bezpečnosti v celém Společenství; že nejvhodnější cestou k tomuto cíli je přizpůsobení právních předpisů členských států Řádu pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí;
- (4) vzhledem k tomu, že v souladu se zásadou subsidiarity je třeba tyto právní předpisy sblížit s cílem zajistit vysokou úroveň bezpečnosti pro vnitrostátní a mezinárodní přepravu, zaručit odstranění narušování

hospodářské soutěže usnadněním volného pohybu zboží a služeb v celém Společenství a zajistit soulad s ostatními ustanoveními Společenství;

- (5) vzhledem k tomu, že ustanoveními této směrnice není dotčena platnost závazků, přijatých Společenstvím a jeho členskými státy, a to v souladu s cíli stanovenými podle Agendy 21, kapitoly 19, konference UNCED v Rio de Janeiro v roce 1992, usilovat o budoucí sladění systémů klasifikace nebezpečných látek;
- (6) vzhledem k tomu, že žádný právní předpis Společenství dosud neupravuje bezpečnostní podmínky, za kterých by měly být přepravovány biologické činitele a geneticky modifikované mikroorganismy podléhající ustanovením směrnic 90/219/EHS ⁽⁴⁾, 90/220/EHS ⁽⁵⁾ a 90/676/EHS ⁽⁶⁾;
- (7) vzhledem k tomu, že ustanovením této směrnice nejsou dotčeny ostatní předpisy Společenství v oblasti bezpečnosti práce a ochrany životního prostředí;
- (8) vzhledem k tomu, že členské státy musí mít možnost uplatňovat zvláštní dopravní předpisy pro přepravu nebezpečných věcí po železnici na svém území;
- (9) vzhledem k tomu, že členské státy by si v souvislosti s přepravou nebezpečných věcí po železnici měly zachovat právo dočasně zavést pravidla v souladu s doporučeními OSN o různých způsobech přepravy nebezpečných věcí do doby, než bude Řád pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí sladěn s těmi pravidly, která by měla napomáhat různým způsobům přepravy nebezpečných věcí;
- (10) vzhledem k tomu, že členské státy si musí zachovat právo upravit nebo zakázat na svém území vnitro-

⁽¹⁾ Úř. věst. C 389, 31.12.1994, s. 15 a pozměněný návrh předložený dne 3. října 1995 (dosud nepublikovaný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 236, 11.9.1995, s. 36.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. července 1995 (Úř. věst. C 249, 25.9.1995, s. 138), společný postoj Rady ze dne 8. prosince 1995 (Úř. věst. C 356, 30.12.1995, s. 34) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 1996 (Úř. věst. C 141, 13.5.1996, s. 51).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 117, 8.5.1990, s. 1. Směrnice ve znění směrnice Komise 94/51/ES (Úř. věst. L 297, 18.11.1994, s. 29).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 117, 8.5.1990, s. 15. Směrnice ve znění směrnice Komise 94/15/ES (Úř. věst. L 103, 23.4.1994, s. 20).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 374, 31.12.1990, s. 1. Směrnice ve znění směrnice Komise 95/30/ES (Úř. věst. L 155, 6.7.1995, s. 41).

státní železniční přepravu určitých nebezpečných věcí, nikoli však z důvodů bezpečnosti přepravy;

- (11) vzhledem k tomu, že je třeba brát ohled na přísnější bezpečnostní opatření v tunelu pod Lamanšským průlivem z důvodu zvláštních charakteristik tohoto tunelu, zejména jeho trasy a délky; že by členské státy měly být schopny zavádět stejný druh opatření všude, kde nastane podobná situace; že některým členským státům musí být umožněno uplatňovat přísnější požadavky na materiál určený k přepravě z důvodu podnebné teploty na jejich území;
- (12) vzhledem k tomu, že z hlediska objemu investic požadovaných v tomto sektoru by mělo být stanoveno přechodné období, aby si členské státy mohly dočasně zachovat určité zvláštní vnitrostátní právní předpisy týkající se požadavků na konstrukci nebo užívání cisteren, nádrží, obalů nebo týkající se zásad činností ve stavu nouze;
- (13) vzhledem k tomu, že nesmí být bráněno zavádění technologických a průmyslových inovací; že by se proto měly uplatňovat odchylky;
- (14) vzhledem k tomu, že ustanovení Řádu pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí povolují uzavírat dohody odchylovající se od tohoto řádu a že velký počet dohod uzavřených dvoustranně mezi členskými státy brání volnému pohybu služeb při přepravě nebezpečných věcí; že by se těmito odchylkám mělo zamezit zahrnutím nezbytných ustanovení do příloh této směrnice; že je nezbytné stanovit přechodné období, během něž lze mezi členskými státy nadále používat stávající dohody;
- (15) vzhledem k tomu, že přeprava nebezpečných věcí po železnici do třetí země nebo ze třetí země je povolena za předpokladu, že je prováděna v souladu s požadavky Řádu pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí; že však v případě provozování přepravy z republik dřívějšího Sovětského svazu nebo do těchto republik, které nejsou smluvními stranami Úmluvy o mezinárodní železniční přepravě, jsou členské státy oprávněny přijmout příslušná opatření s ohledem na provozování této přepravy; že členské státy zaručují úroveň bezpečnosti rovnající se úrovni, kterou stanoví Řád pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí;
- (16) vzhledem k tomu, že je třeba umožnit rychlé přizpůsobování této směrnice technickému pokroku, zejména přijetím nových ustanovení stanovených v rámci Řádu pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí; že by pro tyto účely měl být zřízen výbor a stanoven postup pro úzkou spolupráci mezi členskými státy a Komisí v rámci tohoto výboru,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Oblast působnosti

Článek 1

1. Tato směrnice se vztahuje na přepravu nebezpečných věcí po železnici uvnitř členských států nebo mezi nimi. Členské státy však mohou vyjmout její oblasti působnosti přepravu nebezpečných věcí prováděnou přepravní technikou, která patří ozbrojeným silám nebo za kterou ozbrojené síly odpovídají.

2. Touto směrnicí však není dotčeno právo členských států stanovit při dodržení práva Společenství zvláštní bezpečnostní požadavky na vnitrostátní nebo mezinárodní přepravu nebezpečných věcí po železnici, pokud příloha k tomuto dokumentu tuto oblast nezahrnuje, mimo jiné pokud jde o

- jízdy vlaků,
- řazení nákladních vozů do vlaků ve vnitrostátní přepravě,
- pravidla provozu pro pomocné dopravní činnosti jako je řazení a odstavování,
- školení zaměstnanců a podchycení informací týkajících se přepravy nebezpečných věcí,
- zvláštní pravidla pro přepravu nebezpečných věcí v osobních vlacích.

Článek 2

Pro účely této směrnice se:

- „Řádem pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí (RID)“ rozumí nařízení týkající se mezinárodní přepravy nebezpečných věcí po železnici uvedené v příloze I dodatku B Úmluvy o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), spolu s jeho změnami,
- „Smlouvou o mezinárodní železniční přepravě (CIM)“ rozumí jednotná pravidla týkající se smlouvy o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po železnici, uvedená v dodatku B Úmluvy o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), spolu s jejími změnami,
- „nebezpečnými věcmi“ rozumí látky a předměty, jejichž železniční přepravu příloha této směrnice zakazuje nebo povoluje pouze za určitých podmínek,
- „přepravou“ rozumí každá činnost železniční přepravy nebezpečných věcí zcela nebo částečně prováděná na území členského státu, včetně nakládky a vykládky, překládky z jednoho druhu dopravy na druhý a zastávek vynucených okolnostmi přepravy, na niž se vztahuje

příloha této směrnice, aniž jsou dotčeny právní předpisy členských států ohledně odpovědnosti za tyto činnosti; netýká se přepravy, která se uskutečňuje výhradně na území podniku.

Článek 3

1. Aniž je dotčen článek 6, nesmějí být nebezpečné věci, jejichž přepravu zakazuje příloha, přepravovány po železnici.

2. Není-li v této směrnici uvedeno jinak a aniž jsou dotčena pravidla o přístupu železničních podniků na trh nebo pravidla obecně platná pro železniční přepravu věcí, je železniční přeprava nebezpečných věcí povolena za předpokladu souladu s pravidly stanovenými v příloze.

KAPITOLA II

Odchyšky, omezení a výjimky

Článek 4

Každý členský stát může výhradně pro účely provozování vnitrostátní železniční přepravy na svém území zachovat své vnitrostátní právní předpisy o přepravě nebezpečných věcí po železnici, které jsou v souladu s doporučeními OSN pro přepravu nebezpečných věcí, a to do doby, než bude revidována příloha této směrnice tak, aby odrážela tato doporučení. V těchto případech o tom dotčené členské státy uvědomí Komisi.

Článek 5

1. Aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, zachovává si každý členský stát právo upravit nebo zakázat přepravu určitých nebezpečných věcí na svém území, a to výlučně z jiných než bezpečnostních důvodů, například z důvodu národní bezpečnosti nebo ochrany životního prostředí.

2. a) Pro přepravu tunelem pod Lamanšským průlivem mohou Francie a Spojené království zavést přísnější opatření, než která jsou uvedena v příloze. Komise musí být o těchto opatřeních informována a informuje ostatní členské státy.

b) Má-li členský stát za to, že by měla být na jeho území uplatňována přísnější opatření pro přepravu tunely s charakteristikami obdobnými tunelu pod Lamanšským průlivem, uvědomí o tom Komisi. Komise postupem podle článku 9 rozhodne, zda má daný tunel obdobné charakteristiky. Předpisy přijaté členským stá-

tem jsou oznámeny Komisi, která o nich informuje ostatní členské státy.

c) Členské státy, ve kterých je okolní teplota pravidelně nižší než -20°C , mohou uložit přísnější normy ohledně provozní teploty materiálů používaných při vnitrostátní přepravě nebezpečných věcí po železnici na svém území, dokud nebudou do přílohy zahrnuta ustanovení o příslušných referenčních teplotách pro různá podnebná pásma.

3. Pokud v případě nehody nebo události dojde členský stát k názoru, že platná bezpečnostní opatření jsou nedostatečná pro omezení nebezpečí při přepravních operacích, a je třeba podniknout kroky, potom musí členský stát ve stádiu plánování oznámit Komisi opatření, která navrhuje učinit. Komise v souladu s postupem stanoveným v článku 9 rozhodne o povolení daných opatření a určí dobu jejich trvání.

4. Členské státy mohou zachovat veškeré vnitrostátní právní předpisy platné ke dni 31. prosinci 1996 použitelné na přepravu a balení látek obsahujících dioxiny nebo furany.

Článek 6

1. Každý členský stát může na svém území povolit železniční přepravu nebezpečných věcí klasifikovaných, balených a označených v souladu s mezinárodními požadavky pro námořní nebo leteckou dopravu, kdykoli přeprava zahrnuje cestu po moři nebo vzduchem.

Pokud vnitrostátní nebo mezinárodní přeprava zahrnuje cestu po moři, může členský stát uplatnit opatření dodatečná k opatřením uvedeným v příloze, aby zohlednil mezinárodní pravidla upravující námořní přepravu, včetně mezinárodních pravidel upravujících přepravu trajektem.

2. Ustanovení přílohy týkající se úpravy dopravní dokumentace a použití jazyků při označování nebo v požadované dokumentaci se nevztahuje na přepravu omezenou na území jednoho členského státu. Pro přepravu na svém území může členský stát povolit použití jiné dokumentace a jiných jazyků, než jak je uvedeno v příloze.

3. Na svém území může členský stát povolit použití železničních vozů vyrobených před 1. lednem 1997, které nevyhovují této směrnici, ale byly vyrobeny v souladu s vnitrostátními právními předpisy platnými k 31. prosinci 1996, pokud jsou tyto vozy udržovány v požadovaném bezpečnostním stavu.

4. Členský stát může zachovat vnitrostátní právní předpisy platné k 31. prosinci 1996 o konstrukci, použití a přepravních podmínkách pro nové cisterny a nové nádrže zařazené v příloze do třídy 2, které nevyhovují příloze, dokud nebudou odkazy na normy pro konstrukci a použití cisteren a nádrží do této přílohy zahrnuty se stejnou právní silou jako ustanovení v příloze již obsažená, nejpozději však do 31. prosince 1998. Cisterny a nádrže vyrobené před 1. lednem 1999 a udržované v požadovaném bezpečnostním stavu smějí být nadále používány za původních podmínek.

5. Členský stát může zachovat jiné vnitrostátní právní předpisy, než které jsou uvedeny v příloze, týkající se referenční teploty pro přepravu zkapalněných plynů nebo směsí zkapalněných plynů na jeho území, dokud nebudou předpisy týkající se referenčních teplot pro různá podnebná pásma začleněny do evropských norem a odkazy na ně uvedeny v příloze.

6. Členský stát může pro přepravu na svém území povolit používání obalů vyrobených před 1. lednem 1997, které však nemají osvědčení podle RID, pokud je na těchto obalech uvedeno datum výroby, mohou vyhovět zkouškám stanoveným vnitrostátními právními předpisy platnými k 31. prosinci 1996 a jsou udržovány v odpovídajícím bezpečnostním stavu (včetně případných zkoušek a prohlídek) podle těchto pravidel: kovové mezilehlé kontejnery na hromadné zboží a kovové sudy o obsahu více než 50 litrů smějí být používány až po dobu 15 let od data výroby; ostatní kovové obaly a veškeré plastové obaly smějí být používány až do pěti let od data výroby, ale nejpozději do 31. prosince 1998.

7. Členský stát může do 31. prosince 1998 povolit na svém území přepravu určitých nebezpečných věcí zabalených před 1. lednem 1997, pokud jsou tyto věci klasifikovány, zabaleny a označeny v souladu s požadavky stanovenými vnitrostátními právními předpisy platnými před 1. lednem 1997.

8. Členský stát může pro vnitrostátní železniční přepravu na svém území zachovat své vnitrostátní právní předpisy platné k 31. prosinci 1996 o viditelném označení nouzového smlouveného kódu namísto identifikačního čísla nebezpečí stanoveného v příloze.

9. Členský stát může po konzultaci s Komisí zachovat na svém území méně přísná ustanovení, než jsou uvedena v příloze, pro železniční přepravu malých množství určitých nebezpečných věcí, s výjimkou látek se střední nebo vysokou radioaktivitou.

10. Členský stát může na svém území povolit výjimečnou přepravu nebezpečných věcí zakázanou přílohou nebo uskute-

čňovanou za podmínek odlišných od podmínek stanovených v příloze.

11. Pro dodržení práva Společenství není touto směrnicí dotčeno právo členského státu, aby po konzultaci s Komisí na konkrétně vyznačených trasách svého území povolil provozování pravidelné přepravy nebezpečných věcí, které je součástí určitého průmyslového procesu, přičemž jde o přepravu nebezpečných věcí zakázanou přílohou nebo prováděnou za podmínek odlišných od podmínek stanovených v příloze, pokud je tato přeprava místní povahy a je důsledně kontrolována za jasně vymezených podmínek.

12. Nesníží-li se tím úroveň bezpečnosti, může členský stát povolit dočasné odchylky od přílohy, aby mohl na svém území provádět nezbytné zkoušky k přizpůsobení přílohy technickému a průmyslovému pokroku. Komise o tom musí být informována a uvědomí o tom ostatní členské státy.

Dočasné odchylky schválené příslušnými orgány členských států na základě přílohy musí mít formu vícestranných dohod předložených všem příslušným orgánům členských států orgánem, který se pro danou dohodu ujal iniciativy. Komise o tom musí být informována.

Odchylky uvedené v prvním a druhém pododstavci se uplatní bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení odesílatele, provozovatele nebo příjemce; odchylky mohou trvat až pět let a tuto dobu nelze prodloužit.

13. Členský stát může nejdéle do 31. prosince 1998 uplatňovat stávající dohody s jinými členskými státy bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení odesílatele, provozovatele nebo příjemce. Jakákoli další odchylka musí vyhovovat odstavci 12.

14. Při dodržení práva Společenství není touto směrnicí dotčeno právo členského státu povolit po konzultaci s Komisí přepravu nebezpečných věcí za podmínek méně přísných, než které jsou stanoveny v příloze této směrnice, v případě místní přepravy na krátké vzdálenosti na území přístavů, letišť nebo průmyslových zón.

Článek 7

1. S výhradou vnitrostátních předpisů nebo předpisů Společenství o přístupu na trh je železniční přeprava nebezpečných věcí mezi územím Společenství a třetí země povolena, pokud je v souladu s RID.

2. Touto směrnicí není dotčeno právo členského státu přijmout pro své území po informování Komise úpravu přepravy nebezpečných věcí po železnici z republik dřívějšího Sovětského svazu, a do těchto republik, které nejsou smluvními stranami COTIF. Tato úprava se vztahuje pouze na přepravu nebezpečných věcí po železnici (v obalech, hromadně nebo v cisternách) železničními vozy schválenými ve státě, který není smluvní stranou COTIF. Pomocí vhodných opatření a závazků zaručí dotčené členské státy zachování úrovně bezpečnosti odpovídající úrovni RID. V případě některých členských států se předpisy uvedené v tomto odstavci vztahují jen na kotlové vozy.

KAPITOLA III

Závěrečná ustanovení

Článek 8

Změny nezbytné pro přizpůsobení přílohy vědeckému a technickému pokroku v oblasti upravované touto směrnicí, aby byly zohledněny změny RID, se přijímají postupem podle článku 9.

Článek 9

1. Komisi je nápomocen Výbor pro přepravu nebezpečných věcí zřízený podle článku 9 směrnice 94/55/ES⁽¹⁾ (dále jen „výbor“) složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme své stanovisko k tomuto návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou stanovenou v čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Při hlasování ve výboru je hlasům zástupců členských států přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.

3. a) Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.
- b) Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise neprodleně Radě návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese do tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise.

Článek 10

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. ledna 1997. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice

Článek 11

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 12

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 23. července 1996.

Za Radu
předseda
I. YATES

⁽¹⁾ Úř. věst. L 319, 12.12.1994, s. 7.

PŘÍLOHA

Řád pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí (RID) ve znění platném od 1. ledna 1995, s tím, že slova „smluvní strana“ a „státy nebo železnice“ se nahrazují slovy „členský stát“.

Pozn.: Znění ve všech úředních jazycích Společenství bude zveřejněno, jakmile bude dostupné konsolidované znění ve všech jazycích.

*
* *
*

Viz směrnice Komise 2003/29/ES (Úř. věst. L 90, 8. 4. 2003, s. 47).
